

Publicerad 2014-02-14 10:54 av lyckeli
lyss vid ett fall

du kan

ramlar uppför, sluttandes
hukandes och alltid glömandes
att andas

du kan vika av

plockar ett ris
utan lingon
som om blev det enklare
att tala till dig

genom skogen

du kan vika av här

stannar, en hand mot stam
varför inte mot axel
vänder stövel

ut faller ett osynligt barr

som om smärtan
i foten av sticket
vore större

än dina icke-ord

du kan vika av här

lyssnar till dig
glömmer du också att andas
eller bär du allting

inom dig
ser, fast inte riktigt

hur din mun
kniper kring orden
vi vet inte kan sägas

det är enklare att dö lite sakta
så här, försiktigt
fast efter våren,

lova mig efter våren
ingen vill väl dö

när livet vaknar
förlåt är alldeles för kort

så jag säger allting annat
, du ändå inte hör
i bruset av fallet

där orden inte hittar fäste
säger jag älskling

du kan vika av här

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lyckeli med Poeter.se id #23606 innehar upphovsrätten